

HIREK

0000

Két ur,

— ne tessék haragudni, — beszélget:

— Na, öcsém, van-e már lisztfüzete?

— Lisztfüzetem? Az nincs, de nem is kell, mert a füzetek már nem érvényesek, különben is, ha füzetek, ugyis kapok lisztet.

— Viccel nem lehet a dolgot elütni, bár ilyen viccel még a villamost is el lehetne ütni. Az a kérdés, van-e, vagy nincs?

— Mondom, hogy a lisztfüzeteket bevonták és lisztjegyeket adtak ki.

— Maga szerencsétlen, a jegyeket is bevonták már régen, most a T-betűs lisztfüzetszelvény-pótló-utalványok érvényesek.

— Irtózat. De azért talán még nem halok talán éhen?

— Nem, maga nem halhat éhen, magát agyonütik.

— Nem lehet babám.

— Miért nem lehet?

— Mert jogász vagyok.

— Jaj be jó vice, agyonröhögöm magam. Hogy maga milyen vicces.

— Ez már így van, nem tehetek róla, ez a természetem.

— Most már tudom.

— Nahát, ha tudja, annál jobb. Hát a hatósági nyullal mi van?

— Nem nyulok a dologhoz. Nem nyilatkozom.

— A tej makszimálásáról mit tud?

— Egyelőre alusznak az árak, mint a tej. De ami késik...

— (Közbevág.) Tudom, a hatósági intézkedés.

— Mondja, magánál villanyvilágítás van?

— Igen.

— Na és megvan vele elégedve?

— A legnagyobb mértékben.

— Nem kellemetlen magának, hogy a gázgyár hol eloltja, hol meggyújtja?

— Mit bánom én.

— Hát ha egyszer egy hónapig nem lesz villanyvilágítás a lakásában.

— Akkor nem lesz.

— Ezt nem értem. Maga szóltanul türi, hogy a gázgyár így packázzon magával?

— Miért ne? Jó fiu vagyok.

— Haha, tudom már miért nem haragszik a villanymizériák miatt, magánál gázvilágítás van.

— Téved, nálam villany van bevezetve.

— És mégsem pukkad?

— Nem.

— De hogy lehet ez a maga heves temperatúrája mellett?

— Egyszerűen. Kolumbusz tojása. Leinzinger hajszesze, Metax izzólámpája: elvittek a villanyórát egy félév előtt, mert nem fizettem.

— (Lelővi.)

— (Meghal.)

— **Időjárás.** Hideg, Karható, helyenként hóval.

SÜRGÖNYPROGNÓZIS. Már kéideg, sok helyütt csapadék.

— **A király állapota.** Bécsből jelentik a *Magyar Távirati Irodának*: A hurut-maradvány, — mint őfelsége kisebb hasonló hurut bántalmainál — makacsul tart, ami egyébként őfelsége szokásos tevékenységét semmiképpen és semmiféle módon nem csorbitja. Őfelsége ma *Windischgrätz* Erzsébet hercegnőt, gróf *Paar* és *Bolfras* főhadsegédeket és báró *Hazai* Samu honvédelmi minisztert fogadta.

— **Előléptetések.** *Hausner* Adolf és *Wanka* Richárd 7. árkászszázalójbeli őrnagyokat alvezredesekké, *Dobridán* Péter, *Csik-Tapolczai Györgypál* Guidó és *Putz* Jakab századosokat őrnagyokká nevezte ki a király. *Patkós-Teszéry Zámory* Imre századosot, a 83. gyalogezredből a 46. gyalogezredbe való áthelyezése mellett őrnaggyá léptette elő. *Panos* Aurél, *Walter* Ferenc és *Korbuly* László 3. honvéd huszárezredbeli főhadnagyokat századosokká, *Denk* Árpád, *Lancsek* László, *Felsőszidi Németh* Tibor, *Kaffka* Zoltán és *Wermes* István 1. honvéd lovas tüzérezredbeli hadnagyokat, *Reich* Egon 7. utászszázalójbeli és *Tokos* József 7. árkászszázalójbeli hadnagyokat, *Várkonyi* Jenő, *Salgó* Imre és *Faragó* Antal 5. honvéd gyalogezredbeli hadnagyokat főhadnagyokká léptették elő.

— **Kitüntetés.** *Kopeczky* Viktor az 1. honvéd lovas tüzérezred főhadnagyát, aki a háború kitörése óta — utóbbi időben, mint ütegparancsnok — állandóan a harcúterén van, a *Rendelési Közlöny* szerint most már harmad izben részesül dicsérő elismerésben. Ezekon kívül *Kopeczky* előzetesen a harmadosztályu katonai érdemkeresztet és a német vaskeresztet is elnyerte. Ez alkalommal tehát az *ölkök* kitüntetésben részesül.

— **Sienkiewicz meghalt.** *Berből* jelentik: A *Bund* távirata szerint *Sienkiewicz* Henrik, a világhírű lengyel író *Veraillyban* szívszélhűtés következtében meghalt.

— **Németh püspök temetése.** *Temesvárról* jelentik: *Németh* József püspök temetése csütörtökön ment végbe impozáns részvét mellett. A gyászszertartás előtt rendkívüli közgyűlést tartott a város törvényhatósági bizottsága *Joanovics* főispán elnöklésével. *Geml* József polgármester indítványára a püspöknek, mint a város volt diszpolgárának érdemeit jegyzőkönyvben megörökítették. A gyászszertartáson a beszentelést dr. *Glattfelder* Gyula megyéspüspök végezte fényes papi segédlettel. Az óriási gyászmenet katonazenekarral az élén, a székesegyházba vonult, ahol a koporsót újból felravatalozták. *Glattfelder* Gyula megható gyászbeszédben emlékezett meg a főpapok nesztoráról, azután az ércoporsót elhelyezték a templom kriptájában.

— **120 gramm liszt naponta.** *Lapunk* csütörtöki számában jelentettük, hogy az Országos Közélelmezési Hivatal Szeged város lisztjárulékát az eddigi 60 vagonnal szemben 30 vagonban állapította meg. Amikor ez az értesítés a hatósághoz érkezett, dr. *Somogyi* Szilveszter polgármester táviratilag kérte a Közélelmezési Hivatalt, hogy az újabban 30 vagonban megállapított liszt-kompetenciát emelje fel. Ezt a kérelmet a Közélelmezési Hivatal — ugyancsak táviratilag — elutasította. Mútan így mindenkire jóval kevesebb jut a kormányrendeletileg megállapított mennyiségnél, a polgármester kénytelen volt elrendelni a napi 3—400 gramm lisztadagok árusításának beszüntetését. Ezentul mindenki, — foglalkozására való te-

kintet nélkül — csak napi 240 gramm adagra tarthat igényt. Ebből a 240 grammól egységesen mindenkinél levonnak 50%-ot, tehát fejenkint és naponkint csak 120 gramm lisztre lehet számítani.

— **A német polgári hadiszolgáltatás.** *Berlinből* jelentik: Az új hadiszolgáltatási törvény felesleges szigorú kerülve, lehetőleg a kötelezettek lakóhelyének és családi viszonyainak megfelelő foglalkozást fog reájuk szabni. A munkakényszer nem lesz általános, hanem csak végső remedium foglalkozásnélküliek számára, akik bizonyos kiszabandó határidő alatt önmaguknak nem keresnek foglalkozást. Minden olyan munkaságot, amely a hadiszolgáltatás és a feltétlenül honi szükségletek kielégítése érdekét szolgálja, hazai segédszolgáltatásnak tekintenek. Természetesen a hadiipar és a népelelmezés lesz majd e tevékenység középpontja. Ily módon az eddig otthon tartott védképes elemek nagyrészét a frontszolgálat számára vélik felszabadíthatni.

— **Történetek Gillemot Ferenc hősiességéről.** *Az Est csütörtöki számában olvassuk:* A szegedi *Délmagyarország*-nak írják a román harcúterről: *Gillemot* Ferenc géppuskás osztagával a múlt év szeptember hónapjában vonult be ezredéhez. Legendás hírek előzték meg és mindenki várakozással, tisztelettel fogadta. Szlatinán kerültünk először ütközetbe. Két embere elesett.

— *Bitang* szerbek, — mondta — ezt még drágán megfizetitek!

Ugy is történt. Mikor a montenegrói offenzíva megindult, egy bosnyák zászlóalj a híres *Gillemot*-géppuskásokat kölesönkérte az ezredtől és a kis csapat minden esatában oly hőiesen küzdött, hogy csak az ezred többszörös sürgetésére adták vissza magasztaló sorok kíséretében. Ekkor kapta a signum laudist. Mindenki bámulta fáradhatatlanságát, szinte emberfeletti munkabírását. Novibazárban zászlóalja egy időben nagy szükségét szenvedett, amit *Gillemot* nem tudott tovább nézni s egy szép napon néhány emberével utnak indult és néhány nap mulva 850 marhával és egyéb zsákmánnyal tért vissza. Az ellenség rettegett tőle és ekkor keletkezett ezen a vidéken a híres mondás: „Isten adta, *Gillemot* elvette.”

Soha, egy pillanatig sem maradt tétlen, ha elkészült munkájával, újabb feladatra keresett alkalmat. Augusztus közepén *Ipeken* volt, de a esöndes életet megunta és egész osztagával a harcúterre jelentkezett. E közben tört ki a román háború és *Gillemot* csak a román frontra akart menni. Egy hét mulva oda indult. A román fronton nehezebbnél-nehezebb feladatok várták, mindeniket elvégezte, katonái magasztalták és az egyes kötelékek veszedelem idején csak az ő géppuskáira vártak. Október elején egyik magaslatunkat nagy erővel támadták a románok, kevesen voltunk és kétséges volt, hogy visszaverjük-e az ellenséget. A századparancsnok *Gillemot* segítségét kérte és türelmetlenül várta érkezését. Egyszerre oldalról géppuskakattogást hallunk, az ellenség fut és parancsnokunk boldogan kiáltja:

— Itt van már *Feri*, nincs baj!

Gillemot, a hatalmas erejű atléta, egyszerűen hona alá kapta géppuskáját és hol itt, hol ott lőtte halomra az oláhokat. Sok volna leírni minden hősi tettet. Majdnem egy hónapja, hogy Romániában azt a magaslatot őrizte, amelyen elesett. Kilencedikén a románok borzalmas erővel támadtak, *Gillemot* mindvégig helyén maradt, két napig állandóan